

Resan till Dalhalla

Den 11/9 2010 väntade fyra personer i Uppsala på bussen. Morgonen var lite grå och regnet hotade i luften, men humöret var OK. Så hade de också alla bestått en präktig frukost tillagad av ordförande. Efter en stund ankom Hydéns för dagen gröna buss och vi klev ombord för att förena oss med övriga resenärer till Dalhalla.

Vi började med att åka till Sundborn i avsikt att äta lunch vid Carl Larssons gård/ateljé. Maten var utmärkt och både efterrätt och kaffe ingick. Den i och för sig intressanta visningen i ateljén försiggick under fasta.

Carl Larssongården. Foto Barbro Gerdin

Resan fortsatte mot Tällberg för inkvartering på hotell Dalecarlia. Hotellet var utmärkt och bjöd redan vid incheckningen på lakritsgodis. Mycket vacker utsikt över Siljan för dem som hade rum åt det hållet. Vi andra fick trösta oss med en ganska god tvårätters middag i matsalen som vätte åt rätt håll. Kaffe efteråt så klart och genom att se ledsna ut, lyckades åtminstone mitt gäng få lite kakor dessutom.

I god tid äntrades bussen för färd mot Dalhalla. Dalhalla är en imponerande anläggning välförsedd med kaféer och korvbarer. Musiken var väl inte riktigt i min smak; musical och opera är inte mina favoriter. Självt köade jag mig till tre stora chokladkakor för vårt lilla gäng att dela på. Mmmarabou så klart.

Men det ska sägas: De hade en otroligt duktig tubaist som gäst. Fast han var norrman förstås!

På slutet kom naturligtvis det mycket omtalade fyrverkeriet. I Uppsala är vi vana vid adventsfyrverkeri till musik. Sällan får man musik och knallar synkrona, men i Dalhalla var det annat. Fyrverkerimästaren spelade samtidigt med musiken och utlöste fyrverkerierna med någon sorts reläer från scenen. Bokstavligen spelade han alltså med raketerna. Häftigt!!!

Dalhalla. Foto Barbro Gerdin

Vår utmärkte chaufför trixade hyggligt snabbt iväg oss hem till hotellet igen. Jag måste erkänna att det blev lite förtäring på rummen efteråt. I alla fall mitt. Whiskey, vin och nötter. Det sover man gott på.

På morgonen masade vi oss sakta till matsalen igen för en strålande frukost. Det var minsann inte mycket som saknades. Utom möjligen kanelbullarna. Jag återfann dem vid utgången, men då var jag så pass mätt att jag måste avstå. Man kunde ju ha tagit en doggy bag förstås.

Efter att ha betalat hustruns uttag ur rummets godisskål, gick vi ombord på bussen för färd till Karlfeldtgården. Väl på plats där fick vi en mycket fin visning av gårdens nya ägarinna. (Nå, det var inte hon som visades. Det var hon som visade gården.) Hon var värd den applåd hon fick på slutet. Och jag har hållit i Frödings käpp! Därefter gick resan käpprätt till Borlänge. Inte minns jag vad matstället hette, men god lunch hade de. Några åt fisk, men den risken tog inte jag.

Med en konstig däst känsla i magen gav vi oss därefter hemåt. Vi själva blev avsläppta i närheten av vår lilla Servusbutik, där jag kunde köpa lite rulltårta och kakor till kaffet. Övriga resenärer fortsatte mot Märsta och Bromma.

Allvarligt talat! Det här var en trevlig resa. Jag vill tacka alla dem som ordnade och föreslog den och alla reskamrater. Även om den här typen av resor naturligtvis kostar en del att delta i, måste jag nog påstå att de är väl värda priset för nöjet, bildningen och umgängets skull.

Jörgen Berlin